

handlinger, der foregår i øjeblikket. Det var sådan set ikke mit ærinde at blande mig i det. Det mener jeg ministeren skal have mulighed for i rimelig ro og orden at diskutere med amterne, og så må vi jo så forholde os på det tidspunkt, der ligger et resultat.

Men den lange forklaring på det, der foregår – og det kan selvfølgelig altid være nyttigt at høre – førte jo så frem til et meget indirekte svar på det, der egentlig er spørgsmålet, nemlig noget, der ikke kunne høres som andet end en bekræftelse af, i modsætning til alt, hvad jeg havde opfattet, at det, regeringen opererer med, er en engangsbevilling.

Og der kan jeg jo så også se, faktisk efter at spørgsmålet er stillet, en udtalelse i Mandag Morgen, som kom her i forgårs, hvor det fremgår: »Lars Løkke Rasmussen erkender, at de 1,5 mia. kr. er en slags engangsbeløb.«

Det synes jeg jo er en lidt chokerende oplysning, i og med at der vel ikke er nogen, der forestiller sig, at behovet, når vi kigger næste år og næste år igen, hvis det er sådan, at vi skal leve op til de målsætninger, som vi er enige om, skal kunne opfyldes.

Klaus Hækkerup (S):

Indenrigs- og sundhedsministeren oplyste i sit svar, at der vil komme et lovforslag den 29. januar, hvorefter borgerne får retskrav på at søge behandling på et privat sygehus, der har indgået aftale med det offentlige.

Hvem er det offentlige? Er det den enkelte amtskommune, er det staten? Hvis det er den enkelte amtskommune, skal sådanne aftaler så i givet fald godkendes af staten, eller vil staten udsende retningslinjer for dem, eller vil ministeriet udsende retningslinjer for dem, sådan så de bliver ensartet i landet?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil starte med at svare hr. Klaus Hækkerup, at alle de spørgsmål, der stilles, vil man jo kunne finde svar på i det lovforslag, som jeg planlægger at fremsætte den 29. januar. Så får vi jo rig lejlighed til at vende tilbage til det.

Jeg kan forstå på hr. Ole Stavad, som jo har stillet spørgsmålet, at det går på at få afdækket, hvad det er for en økonomisk ramme, der er til rådighed for amtskommunerne i år 2003. Og det sanddru svar på det spørgsmål er jo, at det er for tidligt at udtale sig om det.

Kl. 14.45

Jeg vil sige mere generelt, at når denne regering har en ambition om at nedbringe ventetiderne, gøre indhug i ventelisterne, er det sådan set ikke med henblik på at indføre dem igen senere. Men hvad det sådan politiske synspunkt kan omsættes til i kroner og øre i en amtskommunal aftale, som vi endnu ikke har startet drøftelserne om, er der ingen, der kan sige noget om.

Det hænger sådan set sammen med to ting, nemlig for det første, at en del af de ventetider, vi har i det danske sundhedsvæsen, faktisk er noget nær stationære. Derfor kræver det ikke en permanent tilførsel af ressourcer at fjerne dem. Der er jo tale om en pukkel, der så at sige skal hølves ned, for situationen er den, at kapaciteten sådan set modsvarer tilgangen i behandlingsbehov. Men der er et efterslæb, og det er det efterslæb, der skal gøres op med. Det kan man – for nu at holde det simpelt – så at sige gøre én gang for alle. Det er det ene synspunkt.

For det andet er det sådan, at denne regering forfølger ikke sædvanlig socialdemokratisk tankegang, der går ud på, at et hvilket som helst problem kun kan løses, hvis man proportionalt tilfører ekstra ressourcer. Vi er sådan set meget optaget af også at bruge denne lejlighed til at arbejde med nye bevillingsmekanismer, der ansporer til en større grad af omkostningsbevidsthed og effektivitet.

Når man lægger de to synspunkter sammen, må man nødvendigvis nå den konklusion, at det ikke giver nogen mening i dag at stå og sige noget om, hvorvidt der nøjagtig er et præcist økonomisk behov i år 2003 for at nå det, der er regeringens ambition, nemlig at de ventelister, vi fjerner nu i år, dem indfører vi ikke igen næste år.

Ole Stavad (S):

Altså uanset hvor mange ord, indenrigs- og sundhedsministeren sætter på det her, kan han jo ikke snakke sig bort fra, at han har – godt nok pakket ind – givet Folketinget, offentligheden, amterne, befolkningen den oplysning i dag, at den ressourcetilførsel, som var et vigtigt argument i hele valgkampen, er de facto en engangsbevilling. For det kan godt være, indenrigs- og sundhedsministeren kan overbevise nogle, der ikke arbejder så meget med det her, om, at det er så held naturligt, at det tager man ikke stilling til det efterfølgende år.

Men jeg ved, at indenrigsministeren kender så meget til det her, selv sidder med en fortid,